

такъв начин колко поколения сж се смѣнили до сега и колко такива ще се смѣнят следъ насъ.

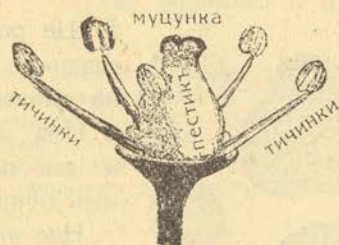
Истина е, че много растения могат да се развъждатъ и безъ семена. Такива сж, напимѣръ, картофитѣ. Всѣки отъ насъ знае, че картофътъ се развъжда отъ гулитѣ си. А лукътъ, зюмбюлтъ и много други растения се развъждатъ съ луковиси. Върбата пъкъ се развъжда изкуствено съ клонки. Клонъ, втикнатъ въ земята, пуца корени и заживява като ново растение. Има и такива растения, които се развъждатъ отъ отчекнати листа, напр. бегонията.

Картофътъ, лукътъ, върбата и всички други цвѣтни растения се развъждатъ и съ семена. Отъ опитъ се знае, че растението не може постоянно да се размножава само съ луковиси, гулии и пр. Рано или късно тѣ се лишаватъ отъ възможността да се размножаватъ по такъв начинъ. Но сжщитѣ растения не изчезватъ, защото отъ семената имъ се развиватъ нови поколения.

*

Семената на растенията се образуватъ въ цвѣта.

За да се запознаемъ съ устройството на цвѣта, най-добре е да разгледаме какъвъ-да-е цвѣтъ. Като се откъснатъ листенцата на цвѣта, въ срѣдата му виждаме нѣщо прилично на зелена бутилчица. Това е **пестикътъ** (фиг. 1). На рисунката виждаме тънки нишчици. Тѣ като че ли сж забодени около долната частъ на пестика. Казватъ се **тичинки**.

Фиг. 1. Цвѣтъ, на който сж откъснати външнитѣ листенца.

Пестикътъ и тичинкитѣ сж най-важнитѣ и най-главнитѣ части на цвѣта.

На растенията се вижда, че на горния си край всѣка тичинка има по две торбички. Тѣхъ наричатъ **прашници**, защото сж изпълнени съ ситенъ и жълтъ прашецъ. Такъвъ прашецъ често остава по носа ни, когато миришемъ цвѣтъ отъ лилия, напимѣръ.

Широката частъ на пестика отпосле се обръща въ плодъ, и затова я наричатъ **плодникъ**. Горната частъ на пестика се казва **муцунка**. Въ плодника, като въ люлка, лежатъ яйчица. Тѣзи яйчица отпосле ще станатъ семена.

По-рано мислѣли, че цвѣтоветѣ сж създадени само за насъ, хората, за да се радваме на тѣхната красота. Малко-по-малко